

Beleidsplan 2020-2023

DEEL II Crisisbeheersing

Deel I Kaders en ambities	Deel II Crisisbeheersing	Deel III Brandweer	Deel IV GGD
------------------------------	-----------------------------	-----------------------	----------------

Inhoud

1.	Van Risico's naar Crisisbeheersing.....	3
1.1	Onze positie.....	3
1.2	Provinciaal Risicoprofiel: wat bedreigt ons?	3
1.3	Prioritering: hoe erg is dat?.....	4
1.4	Ambitie: wat gaan we eraan doen?.....	6
2.	Meer veiligheid & continuïteit leefomgeving	7
2.1	Naar continu communiceren	7
2.2	Structureler informeren en adviseren.....	8
2.3	Harmoniseren en stroomlijnen evenementenproces Limburg.....	9
3.	Flexibele, breed inzetbare crisisorganisatie	11
3.1	Meer proactieve en flexibele inzet crisisorganisatie	11
3.2	Vakbekwaamheid met focus	13
3.3	Continu leren en verantwoorden.....	14
4.	Expertise in verbinding	17
4.1	Rol en meerwaarde van crisisbeheersing.....	17
4.2	Verbinding met partners	18
5.	Specifieke beleidsdoelen.....	21
5.1	Geneeskundige Hulpverlening in de Regio.....	21
5.2	Gemeentelijke Crisisorganisatie (Oranje Kolom)	21
5.3	Gemeenschappelijke Meldkamer.....	22
	Afkortingen	24

Bijlagen bij deel II – Crisisbeheersing

- Ila. Provinciaal Risicoprofiel Limburg – Hoofdrapport
- Ilb. Provinciaal Risicoprofiel Limburg – Bijlagen
- Ilc. Methodiek prioritering Risicoprofiel 2019
- Ild. Regionaal Crisisplan 2018
- Ile. Informatievoorziening VRLN
- Ilf. Beleidsplan Multidisciplinair Opleiden, Trainen en Oefenen

1. Van Risico's naar Crisisbeheersing

In deel I van het beleidsplan is als ambitie geformuleerd dat VRLN de veiligste en gezondste regio wil zijn. In het voorliggende deel van het beleidsplan presenteren wij de wijze waarop de Crisisbeheersing invulling wil geven aan deze ambitie. We beschrijven de risico's die Limburg-Noord bedreigen en wat we daaraan kunnen doen. We formuleren drie generieke beleidsdoelen waarop we ons de komende jaren richten. In de bijlagen zijn het regionaal risicoprofiel, het regionaal crisisplan, de informatieparagraaf en het Beleidsplan Multidisciplinair Opleiden, Trainen en Oefenen opgenomen.

1.1 Onze positie

Crisisbeheersing staat voor risicobeheersing en crisisbestrijding en richt zich op de volle breedte van de thema's en scenario's uit het provinciaal risicoprofiel. Het speelveld voor crisisbeheersing is per definitie multidisciplinair. Vanzelfsprekend is daarbij de samenwerking met partners onontbeerlijk. Binnen de organisatie VRLN zijn derhalve de GHOR, de Brandweer en de Gemeentelijke Crisisorganisatie (Oranje Kolom) nauw betrokken bij crisisbeheersing, door samenwerking vanuit dezelfde fysieke locatie en door het delen van kennis en capaciteiten met elkaar. Daarnaast is er een convenant met de politie Eenheid Limburg en delen we één meldkamer op Limburgse schaal. Ook werken we intensief samen met een toenemend aantal publieke en private kernpartners (waterpartijen, Nutsbedrijven, buur regio's, kennisinstituten etc.) in de advisering vanuit risicobeheersing en de (voorbereiding op) crisisbeheersing.

1.2 Provinciaal Risicoprofiel: wat bedreigt ons?

Ons beleid is gebaseerd op een inventarisatie en analyse van de risico's in ons gebied. Samen met Veiligheidsregio Zuid-Limburg hebben wij in 2019 een Provinciaal Risicoprofiel¹ opgesteld. We hebben samen de grootschalige risico's en kwetsbaarheden geïnventariseerd en geanalyseerd, ook "over de grens". De opbrengsten van dit provinciale risicoprofiel en de prioritering door experts, gemeenten en bestuur vormen mede de basis voor dit beleidsplan. Op basis van waarschijnlijkheid en impact geeft dit het volgende totaalbeeld (voor de volledige rapportages verwijzen we naar het Provinciaal Risicoprofiel Veiligheidsregio's Zuid-Limburg en Limburg-Noord).

¹ Dit betreft de zogenaamd 'kleine kans – groot effect' scenario's en geeft een beeld van de potentiële crises die ons zouden kunnen overkomen. Dit is dus géén totaalbeeld van alle mogelijke incidenten.

Figuur: overall risicodiagram. Voor duiding zie het Provinciaal Risicoprofiel.

Als VRLN willen we uiteindelijk sneller en op de juiste manier inspelen op veranderingen. Daarom maken we ons risicoprofiel in de toekomst meer dynamisch. We willen continu een actueel beeld hebben van de risico's op specifieke locaties. Maatschappelijke beleving is daarbij ook een graadmeter die we in een dynamisch risicobeeld willen meenemen.

1.3 Prioritering: hoe erg is dat?

Het antwoord op de vraag "wat willen we bereiken?" wordt in belangrijke mate bepaald door de risico's die ons bedreigen. Het is echter onmogelijk om ons voor te bereiden op ieder denkbaar scenario. Daarnaast willen we ook voorbereid zijn voor risico's die we nog niet kennen.

Voor een aantal risico's zijn al veel maatregelen getroffen. Denk aan regelgeving, risicobeperkende maatregelen, planvorming en operationele voorbereiding op bijvoorbeeld brand, hoogwater of gevaarlijke stoffen. Verder wegen ook kwetsbaarheid voor moedwillige verstoringen en landelijke en bestuurlijke speerpunten mee in de prioritering.

Op basis van deze criteria heeft een verdere weging van de risico's plaatsgevonden. De uitwerking van de gehanteerde methode is opgenomen in bijlage Methodiek prioritering Risicoprofiel 2019. De top van de prioriteringslijst ziet er als volgt uit:

Invalshoeken	
	Bestuurlijke Prioriteit
	Capaciteitenanalyse: beleidsmatig rendement & operationele capaciteiten
	Kwetsbaarheid voor moedwillige verstoringen
	Landelijke of regionale doelstelling

Figuur: wegingscriteria prioritering risico's

- Uitval elektriciteitsvoorziening
- Maatschappelijke onrust
- Brand regulier woongebouw met zelfstandig wonende verminderd zelfredzamen
- Extreem geweld/ terrorisme
- Grootschalige cyberaanval
- Incident bij een evenement
- Besmettelijkheidsgevaar vanuit het buitenland
- Grote brand bij verminderd zelfredzamen
- Extreme neerslag
- Uitval spraak- en datacommunicatie
- Dierziekten overdraagbaar op de mens
- Slechte bereikbaarheid voor hulpdiensten
- Extreme droogte/storm/hitte/koude

De kleuren vertegenwoordigen de hoofdthema's waaronder deze scenario's vallen. Dit biedt een goede kapstok voor de vertaling naar een overzichtelijke set kernthema's voor de komende beleidsperiode. Met gemeenten en partners bereiden we ons voor op deze geprioriteerde thema's, zonder de andere risico's te verwaarlozen. In het lokale integrale veiligheidsplan (IVP) worden lokale risico's en regionale risico's waar mogelijk en waar nodig verbonden.

Alles overziend komen we voor de komende beleidsperiode dan tot de volgende prioriteiten:

Prioritaire thema's:

1. Sociaal-maatschappelijke risico's (roze/paars, 3 scenario's in de top)
2. Klimaatadaptatie (geel, m.n. extreem weer, nieuw & breed thema)
3. Continuïteit vitale structuren (groen/rood, continuïteit bij uitval nutsvoorzieningen, ICT, cyber)
4. Branden verminderd zelfredzamen (oranje, ook thema van brandweer)
5. Ziekte-uitbraak (donkerpaars, ook thema van GGD)

Te consolideren thema's:

1. Hoge-Drempel-Inrichtingen, incidenten gevaarlijke stoffen
2. Hoogwater
3. Vliegvelden

Vorbereiden op ongekende risico's:

1. Flexibilisering crisisorganisatie
2. Bovenregionale / landelijke voorbereiding en samenwerking

1.4 Ambitie: wat gaan we eraan doen?

Accenten zetten in basisprocessen

Crisisbeheersing hanteert een set basisprocessen om risico's te beheersen en de bestrijding voor te bereiden, uit te voeren en te verbeteren:

- risicobeheersing (informerende, analyserende, adviserende, communicerende);
- netwerkmanagement (kennis & kennissen, samenwerking partners);
- operationele voorbereiding (materiële voorzieningen, planvorming, informatievoorziening);
- vakbekwaamheid & leren (opleiden, trainen, oefenen, evalueren, leren).

De voornoemde thema's worden binnen deze processen opgepakt. Concrete activiteiten worden uitgewerkt in de jaarplannen voor de komende periode. Voor nieuwe risico's begint dat vaak met het verkennen van de reikwijdte daarvan en onze rol daarin. Voor te consolideren risico's betreft dat het (periodiek) doorontwikkelen en up-to-date houden van plannen en maatregelen.

Processen aangesloten houden bij omgeving

Hoe goed we ook prioriteren en uitwerken, we kunnen nooit alle risico's uitbannen of op alle scenario's in dezelfde mate voorbereid zijn. Gelukkig hoeft dat ook niet; een heleboel risico's zijn al op een maatschappelijk acceptabel niveau. Door de crisisorganisatie flexibel en veerkrachtig in te richten kunnen we ook 'vakkundig improviseren' op het moment dat we te maken krijgen met ongekende risico's.

Het is zaak om zo vroeg mogelijk geïnformeerd en betrokken te zijn bij nieuwe trends en ontwikkelingen in onze omgeving. Mede gelet op de toenemende snelheid van informatie en ontwikkelingen vraagt dat van crisisbeheersing om beter dan ooit in verbinding te staan met de omgeving, zowel monitorend als adviserend of faciliterend.

De omgevingsanalyse en algemene ambitie van VRLN (zie beleidsplan deel I) vertaalt zich voor de komende beleidsperiode in drie generieke beleidsdoelen voor de Crisisbeheersing:

1. Meer veiligheid & continuïteit van onze leefomgeving (risicobeheersing);
2. Flexibele, breed inzetbare crisisorganisatie (crisisbestrijding);
3. Expertise in verbinding (rol en positie crisisbeheersing).

In de navolgende hoofdstukken worden deze beleidsdoelen verder uitgewerkt. In het laatste hoofdstuk worden specifieke, aanvullende beleidsdoelen voor Meldkamer, GHOR en Gemeentelijke Crisisorganisatie benoemd.

2. Meer veiligheid & continuïteit leefomgeving

Dit beleidsdoel heeft met name betrekking op de risicobeheersingstaken binnen het speelveld van de Crisisbeheersing. Uiteraard lopen maatregelen in de risicobeheersing vaak door in crisisbestrijding. Daarbij zijn naast de klassieke risico's (zoals grote branden en incidenten met gevaarlijke stoffen) steeds meer de continuïteitsrisico's in beeld gekomen. Onze hele samenleving is immers in toenemende mate afhankelijk van allerlei voorzieningen en systemen, terwijl de acceptatie en veerkracht bij verstoringen juist kleiner lijken. Het ontwrichtend effect bij verstoringen wordt daarmee verhoudingsgewijs groter. Dat betekent ook iets voor risicobeheersing en onze adviserende taak daarin.

In dit hoofdstuk geven we richting aan de activiteiten voor de komende beleidsperiode op basis van de volgende kernvragen:

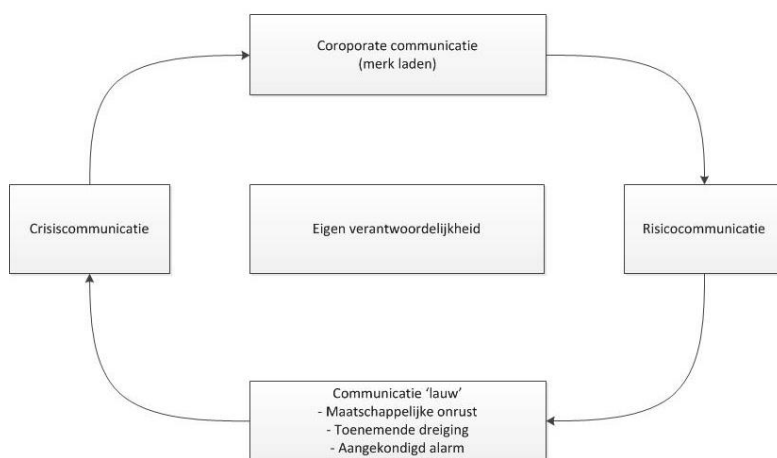
- hoe kunnen we de maatschappij meer bewust maken van en betrekken bij veiligheid(smaatregelen)?
- hoe en op welke vlakken kunnen we ons bestuur en partners beter ondersteunen in het beheersen van risico's?

2.1 Naar continu communiceren

De maatschappelijke reactie op een dreiging of crisis wordt beter bij een goed risicobewustzijn, een helder handelingsperspectief en actieve burgerparticipatie. De overheid als 'superheld', als redder in nood voor iedereen, is een verwachtingspatroon dat niet waar te maken is. Dat is ook niet nodig; met de juiste informatie op het juiste moment is een heel groot deel van onze samenleving prima in staat zichzelf te helpen en zelfs een steentje bij te dragen aan de zorg voor anderen in tijden van crisis. De overheid kan zich dan richten op de meest kwetsbare groepen of objecten in de samenleving.

Dat vergt wel een herijking van onze manier van communiceren. We moeten meer mee in het tempo en de frequentie van de 24-uurs-media en meer continu communiceren, zodat we ook ten tijde van crisis gekend en erkend worden als betrouwbare 'preferred supplier' van veiligheid gerelateerde informatie. Dat betekent voor crisisbeheersing dat we:

- continu vertellen waar we vanuit de veiligheidsregio mee bezig zijn en waarom we dit doen (corporate communicatie);
- continu vertellen welke actuele risi-

Figuur: schematische weergave continue communicatie

- co's en dreigingen er zijn, en wat mensen daar zelf aan kunnen doen (risicocommunicatie, lichte communicatie);
- bij dreigingen of crises, voortbouwend op de risicocommunicatieboodschappen, vertellen wat er feitelijk aan de hand is, duiding geven aan gebeurtenissen en de handelingsperspectieven concretiseren;
- recht doen aan de eigen verantwoordelijkheid van maatschappij en partners in deze communicatie.

De komende periode maken we samen met VRZL de slag naar continu communiceren:

- a) door onze 'voelspriet' en focus te verbeteren middels het inrichten van een (doelgroepgerichte) monitor voor veiligheidsbeleving (panel, interactief);
- b) door onze communicatieorganisatie samen met de Gemeentelijke Crisisorganisatie verder te professionaliseren en te stroomlijnen (koud en warm);
- c) door onze waarschuwingssystemen (zoals sirenes, NL-alert, rampenzender) meer op te lijnen met de maatschappelijke vraag qua nauwkeurigheid, snelheid en (sociale) media;
- d) door onze website te vernieuwen, qua vorm, inhoud en gebruikte media;
- e) door risico's in beeld en onder de aandacht te brengen op basis van actualiteit (wekelijks), thema (maandelijks) en prioriteit (campagnes).

2.2 Structureler informeren en adviseren

De maatschappij krijgt in toenemende mate te maken met complexe vragen en dreigingen, zoals perioden van extreme droogte als gevolg van klimaatverandering, digitale verstoringen, verwarde personen of nieuwe gezondheidsrisico's ('geïmporteerde infectieziekten'). Vanwege de toenemende snelheid van ontwikkelingen redden we het niet meer met een vierjaarlijkse risicoanalyse en beleidsplan. Een sterke informatiepositie is de basis om -samen met partners- goed te kunnen adviseren over trends, risico's, consequenties en mogelijke maatregelen.

Waar het 'nieuwe' risico's betreft moeten we eerst met bestuur en partners een duidelijk beeld ontwikkelen van onze rol daarin. De invoering van de Omgevingswet biedt een mooie kapstok voor een verkenning van deze rol. Crisisbeheersing wil nadrukkelijk een multidisciplinair knooppunt zijn. In de afgelopen beleidsperiode is onder meer geëxperimenteerd met het vraaggericht bij elkaar brengen van scenarioteams (leegloop stuwpand, droogte, Outlet) en met het digitaal bij elkaar brengen van veiligheidsinformatie. De komende beleidsperiode ontwikkelen we deze gereedschappen voor informeren en adviseren verder.

De komende periode werken we samen met partners aan het structureel informeren en adviseren van bestuur, partners, burgers en instellingen over trends, (nieuwe) risico's en maatregelen:

- a) door samen met gemeenten te duiden wat de gevraagde rol is bij sociaal-maatschappelijke risico's en klimaatadaptatie;
- b) door uitwerking, implementatie en evaluatie van een 'bouwsteen veiligheid' in het kader van de Omgevingswet;
- c) door samen met de provincie, andere veiligheidsregio's en stakeholders te werken aan structurele uitwisseling van veiligheidsinformatie en duiding daarvan;
- d) door advisering op basis van prioriteiten uit het risicoprofiel en actuele trends en ontwikkelingen;
- e) door input te leveren voor deelname aan en/of organisatie van risicodialogen met belanghebbenden op basis van prioriteiten uit het risicoprofiel.

2.3 Harmoniseren en stroomlijnen evenementenproces Limburg

Het aantal evenementen in Limburg groeit gestaag en de grote evenementen in Limburg boeken jaar op jaar bezoekersrecords. Hoewel het prioriteren van capaciteit van hulpdiensten een uitdaging blijft, verloopt de advisering en voorbereiding op evenementen over het algemeen prima. De groei en professionalisering van de evenementen vergt een versteviging van de evenementenorganisaties in het algemeen en specifiek op het thema veiligheid. Daartegenover staat een roep om minder 'regelgerichte advisering' en meer flexibiliteit.

Samen met VRZL, gemeenten en politie is het Limburgs evenementenorgaan (LEO) ingericht. De gezamenlijk ontwikkelde handreiking 'evenementenveiligheid en gezondheid' is de eerste stap naar meer duidelijkheid en minder (verschillende) regels. VRLN ontwikkelt de komende periode de verschillende onderliggende tools voor aanvraag, voorbereiding, controle, informatie-uitwisseling en evaluatie door. Dit leidt tot minder bureaucratie en meer maatwerk, met instandhouding van het benodigde veiligheidsniveau.

De komende periode harmoniseren en stroomlijnen we samen met VRZL het evenementenproces in Limburg, om de regeldruk te verminderen:

- a) door vaststelling en invoering van de nieuwe Limburgse handreiking 'evenementenveiligheid en gezondheid';
- b) door het herontwerpen van tools, het administratieve proces en informatie-uitwisseling, uitgaande van minimale tijdsbelasting voor betrokkenen en het maximaal delen en hergebruiken van informatie;
- c) door informatie gestuurd te variëren in het advies- en begeleidingsproces, afhankelijk van de specifieke context en eerdere ervaringen met evenementen(organisaties);
- d) door het evenementenorgaan te laten functioneren als kennis- en expertisecentrum ter ondersteuning van gemeenten en organisatoren.

3. Flexibele, breed inzetbare crisisorganisatie

Uit regionale en landelijke evaluaties blijkt dat de crisisbeheersingsorganisatie qua structuur en opschalingsmodellen nog vooral gericht is op klassieke rampen. Ondanks de gefaseerde opschaling is de structuur nog vaak leidend en wordt de organisatie als weinig flexibel en soms zelfs log en te breed ervaren. Het landschap van de crisisbeheersing verandert bovendien, waarbij ook steeds vaker regiogrensoverschrijdend opgetreden wordt. Dit vraagt enerzijds een heldere kernbezetting van de crisisorganisatie van functionarissen die elkaar snel kunnen vinden. Anderzijds wordt een hoge mate van flexibiliteit en veerkracht van de crisisorganisatie verwacht. Dit werkt door in de crisisfuncties en hun vakbekwaamheid. Flexibel optreden vraagt een scherp lerende houding. Zo zijn niet alle denkbare scenario's van te voren te testen. Daarnaast gaan we bij flexibilisering 'spelen' met de vaste structuur en daarmee met onze houvast. Het snel delen en leren van praktijkervaringen is dan extra hard nodig.

In de praktijk worden al de eerste stappen gezet, maar afspraken moeten nog worden vastgelegd en geborgd. Dit hoofdstuk spitst zich dan ook toe op de volgende vragen:

- Hoe kunnen we de crisisorganisatie slagvaardiger en flexibeler maken binnen de landelijke kaders?
- Hoe kunnen we beter en sneller leren van crisiservaringen van onszelf en anderen?

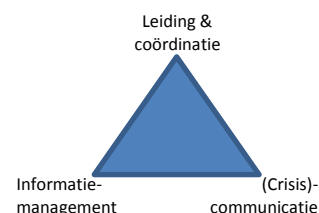
3.1 Meer proactieve en flexibele inzet crisisorganisatie

De komende vier jaar zetten we een toekomstbestendige crisisorganisatie neer, die proactief, flexibel en slagvaardig is en aansluit bij de behoefte en verwachtingen van maatschappij, bestuur en crisisfunctionarissen. De hoofdstructuur van de crisisorganisatie moet gelijk blijven oplopen met Zuid-Limburg, aangezien we op provinciale schaal één meldkamer en een groot aantal partners met elkaar delen. Tevens moeten we in verbinding blijven met de rest van het land en aangrenzend buitenland. De ontwikkelruimte zit in:

- moment / wijze van opschalen;
- de rolinvulling door teams (en eventueel aanvullende teams);
- de invulling van de teams.

Flexibel invullen crisisstructuur

We gaan proactief zogenaamde 'kernteams' inschakelen. Dit betreft in elk geval de processen informatiemanagement, leiding & coördinatie en (crisis)communicatie², vanuit de wetenschap dat deze processen bij elke dreiging of crisis relevant zijn. De overige processen zijn veelal verbonden aan taken in functionele kolommen, en daarmee scenario-afhankelijk.

² Corporate en risico-communicatie o.v.v. de veiligheidsregio, crisiscommunicatie o.v.v. bevolkingszorg

Een dergelijk kernteam besluit over een maatwerkinvulling, de rol van een team (facilitair, coördinerend, sturend) en eventueel specifieke teams voor bijvoorbeeld scenarioanalyse of evacuatie. In deze context verkennen we tevens of (delen van) de crisisorganisatie kunnen worden ingezet bij sociaal-maatschappelijke (mini)crises, ongekende risico's en in de herstelfase.

Uitgangspunt is om in een twee-lagen-structuur (bestuurlijk en operationeel) te werken en zodoende informatievoorziening en besluitvorming zo snel en adequaat mogelijk te laten plaatsvinden. Dit doen we zonder lagen te schrappen of een derde laag op voorhand uit te sluiten. Flexibele opschaling of afschaling van teams vindt plaats bij besluit van de betrokken leider(s) en door de betrokken bestuurder(s) voor de bestuurlijke opschaling. Getrapt afschalen moet net zo vanzelfsprekend worden als dat het nu is om alle kolommen tegelijk op te schalen.

Leiding & coördinatie stevig in het zadel

Flexibele structuren vergen een duidelijk mandaat voor de leiders van de teams. Landelijk is steeds meer de opvatting dat de operatie vooral aan de Regionaal Operationeel Leider (ROL) gelaten moet worden, met een korte lijn naar de betrokken bestuurder voor het afhechten van een beperkt aantal besluiten. Vaak zijn er geen bestuurlijke dilemma's, maar ligt de nadruk voor de bestuurders op duiding (boegbeeld en burgervader/-moeder). Daarvoor is vooral een goede informatiepositie, algemeen strategisch advies vanuit de context van de eigen gemeente of regio, en advies op crisiscommunicatie nodig.

Uitgangspunt is dat multidisciplinaire operationele leiders een stevig en helder geregeld mandaat hebben:

- een multidisciplinair leider van een team in de hoofdstructuur van de crisisorganisatie is altijd bevoegd tot het geven van operationele leiding (d.w.z. het geven van bindende aanwijzingen aan alle bij een (dreigende) ramp of crisis betrokken disciplines), voor zover de vereiste spoed zich niet laat verenigen met overleg en sanctionering vooraf door het bevoegd gezag;
- regionaal operationeel leiders worden vooraf aangewezen, zodat:
 - er tijdens een (dreigende) ramp of crisis geen tijd verloren gaat met het nemen van dit besluit;
 - er geen onduidelijkheid bestaat over deze rol;
 - beoogde functionarissen vooraf voldoende opgeleid en getraind kunnen worden;
- kernwaarden van crisisbeheersing zijn doelgerichtheid, snelheid en flexibiliteit. Alle besluiten worden genomen in de geest van deze waarden.

Informatiemanagement & crisiscommunicatie verder professionaliseren

Zowel informatiemanagement als crisiscommunicatie moet professionaliseren en meer dan nu worden gekoppeld aan de 'koude' organisatie. Als we wachten met het inrichten van een informatie- of communicatieorganisatie totdat iemand op een alarmknop drukt, worden we nooit proactief en staan we al op achterstand voordat we beginnen. Voor de geschetste proactieve, flexibele organisatie is het permanent ontsluiten van veiligheidsinformatie en het continu duiden daarvan voor professional, bestuurder en publiek randvoorwaardelijk.

Met onder meer het al gestarte traject VIC als drager / initiator ontwikkelen we in 2023 de veiligheidsregio door tot een informatieknooppunt voor veiligheids- en gezondheidsinformatie voor zowel de professional als de burger (al of niet via de risicokaart). We werken daarvoor samen met onze partners en zijn verbonden aan andere ontwikkelingen, zoals I-room en RTIC (politie), Witte Kaart (GHOR) gegevenshuizen en smart-City's (gemeenten), publiek-private kennisinstituten (Zuid6-netwerk, campussen), de doorontwikkeling van de risicokaart (Provincies) en doorontwikkeling van landelijke initiatieven (zoals geo4OOV, verkeersplein, landelijke servicebus, doorontwikkeling LCMS).

De komende beleidsperiode zetten we in op een meer proactieve en flexibele inzet van de crisisorganisatie:

- a) door laagdrempelige opschaling van kernteams en/of scenarioteams op basis van een permanent omgevingsbeeld mogelijk te maken;
- b) door een vraaggerichte inrichting en rolinvulling van teams te realiseren, primair uitgaande van twee lagen (operationeel en bestuurlijk);
- c) door vanuit snellere en beter beschikbare veiligheidsinformatie een snellere en effectievere besluitvorming, communicatie en inzet te realiseren;
- d) door verkenning van mogelijke inzet van (delen van) de crisisorganisatie bij sociaal-maatschappelijke crisis, ongekende risico's en in de herstelfase.

3.2 Vakbekwaamheid met focus

Goede crisisfunctionarissen vinden is een uitdaging; ze vakbekwaam houden misschien nog wel een grotere. De 'koude' (dagelijkse) organisatie en de 'warme' (crisis)organisatie zijn vaak nog gescheiden. Als er voor crisisfuncties andere competenties gevraagd worden dan voor de dagelijkse functie dan vraagt het enorme inspanningen om vakbekwaam te worden en te blijven. Tegelijk ervaren functionarissen in een operationele rol een groot afbreukrisico.

De beleidsdoelen voor vakbekwaamheid zijn:

- het verder verbeteren van de vakbekwaamheid van crisisfunctionarissen binnen de bestaande kaders (financieel, capaciteiten);
- onze vakbekwaamheid beter inzichtelijk maken, als basis voor continue ontwikkeling van onze crisisfunctionarissen.

Minder mensen meer trainen

De doorontwikkeling van de crisisorganisatie kan bijdragen aan de vakbekwaamheid van de kernfunctionarissen. We houden het aantal functionarissen per operationele rol zo klein mogelijk. Ook brengen we 'koude' en 'warme' rollen zo dicht mogelijk bij elkaar, om het aantal ervaringsmomenten per functionaris te vergroten. Anderzijds willen we vakbekwaamheid vergroten door te focussen op de kernrollen in de crisisorganisatie. De hoofdstructuur en de kernprocessen moeten door deze kernfunctionarissen worden gedragen. Ruimte om meer dan nu aan vakbekwaamheid te werken kan

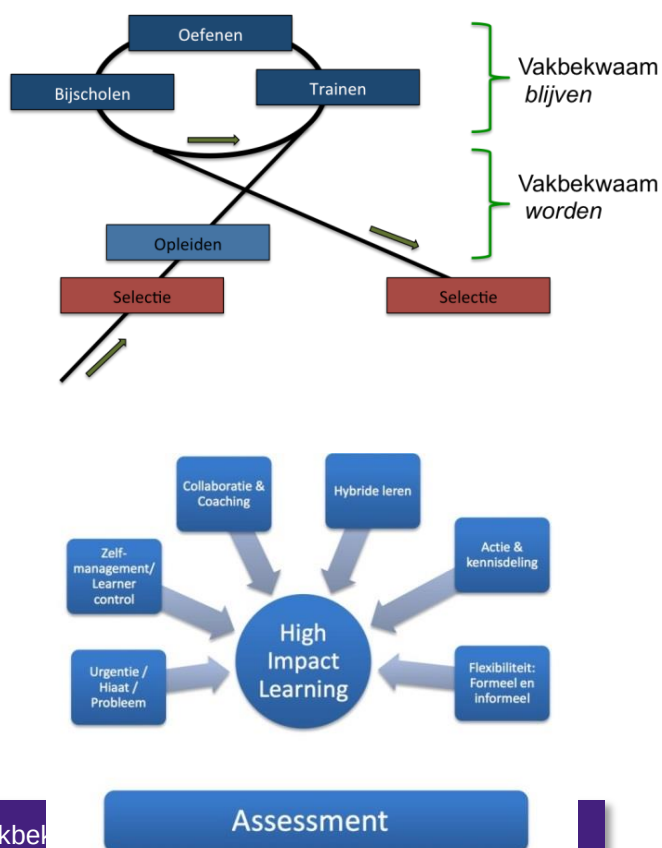
gevonden worden door slimmer, efficiënter en met vernieuwende tools en methodieken te werken. Juist deze focus creëert ruimte bij de overige teamleden om zich te richten op de eigen processen en vakinhoud. Crisisbeheersing steunt immers op vakbekwame functionele kolommen.

Focus in proces en inhoud

Uitgangspunten voor vakbekwaamheid zijn:

- *de Life Long Learning Loop*³: een proces van permanent 'vakbekwaam worden & blijven' vanaf het moment van binnenkomen tot het moment van verlaten van een functie;
- *High Impact Learning that Lasts*: een methode om functionarissen anders en effectiever te laten leren en verbeteren;
- *de prioritaire thema's crisisbeheersing* (zie hoofdstuk 1): vakbekwaamheid voor prioritaire thema's wordt gericht op het breed ontsluiten van kennis met (en steeds meer ook door) onze partners, in plaats van kennis trachten te vangen in planvorming & instructies.

Deze uitgangspunten, principes en methodes zijn verder uitgewerkt in het bijgevoegde beleidsplan multidisciplinair opleiden, trainen en oefenen (MOTO), dat de basis vormt voor vakbekwaam worden en blijven in de komende periode.

De komende beleidsperiode verbeteren we de vakbekwaamheid op de volgende toonbaar:

- door gerichte werving & selectie voor kernfuncties op basis van operationeel gevraagde kennis & competenties;
- door minder mensen (focus op kernteams) meer te trainen (hogere oefen- en trainingsfrequentie, effectievere methodes);
- door gerichte invulling van alle elementen uit de Life Long Learning Loop (onder andere invoering profchecks & registratie vakbekwaamheid);
- door kennisontwikkeling en verbetering van vakbekwaamheid op de prioritaire thema's.

3.3 Continu leren en verantwoorden

³ De Life Long Learning Loop wordt ook in de nieuwe toetsingskaders van de Inspectie J&V als basis gehanteerd ter beoordeling van de staat van vakbekwaamheid van crisisbeheersing

Leren en verbeteren zijn integraal onderdeel van het werk van de veiligheidsregio. Met de flexibilisering van de crisisorganisatie neemt ook de behoefte aan snel leren en verbeteren toe. De veiligheidsregio legt daarnaast verantwoording af over de geleverde prestaties en kwaliteit binnen de gestelde (financiële) kaders. Dit betreft grotendeels dezelfde thema's waarop we willen leren en verbeteren: melding & alarmering, op- & afschaling, leiding & coördinatie, informatievoorziening, communicatie en de nafase.

Naar een continu lerende organisatie

Harde kwaliteitscriteria zijn lastig te stellen. Hoe vergelijkbaar zijn crisissituaties en scenario's? Zijn evaluatoren voldoende competent en metingen voldoende onafhankelijk? Wanneer is goed "goed genoeg"? Hoe benchmarken we organisaties die in feite allemaal verschillend zijn? Ondanks deze nog niet voltooide inhoudelijke zoektocht maken we van leren en verantwoorden de komende beleidsperiode een structureel en gestructureerd proces.

Samen met VRZL implementeren we een structurele monitor voor het 'presterend vermogen' van de crisisorganisatie. De processen melding & alarmering, op- & afschaling, leiding & coördinatie, informatievoorziening en communicatie vormen de kern van de monitor. Daarbij wordt gekeken naar verschillende niveaus van functioneren van de crisisorganisatie:

- persoonsniveau (gericht op het individu, zie ook de vorige paragraaf over vakbekwaamheid);
- functionarissenniveau (gericht op de groep functionarissen die een bepaalde rol invullen);
- teamniveau (gericht op het functioneren van de verschillende teams);
- systeemniveau (gericht op het functioneren van het hele systeem).

Met gerichte evaluatie en registratie van vakbekwaamheidsactiviteiten, inzetten en (deel)systeemtesten winnen we structureel data in. Periodiek worden de data op trends geanalyseerd en vertaald naar leer- en verbeterpunten. Dit vormt de basis voor (persoonlijke) ontwikkeling en tevens voor periodieke rapportages (verantwoording) aan directie, bestuur en inspectie.

Leren accepteren

Leren en verantwoorden begint vanuit de wetenschap én acceptatie dat 'foutloos' niet bestaat. Over prestaties en verbeterpunten zijn we open en transparant. Tegelijk vergt leren ook een enigszins beschermde leeromgeving. Zonder acceptatie van fouten en bescherming van de leeromgeving zet angst voor imagoschade (persoonlijk en voor de organisatie) de toon van het leerproces. Dat werkt contraproductief.

Het verwachtingspatroon voor het functioneren van de crisisbeheersing wordt vooral gemanaged door communicatie. Door vooraf helder te maken wat de veiligheidsregio c.q. de crisisorganisatie doet en kan (ons presterend vermogen) managen we verwachtingen. Door ook open te communiceren over onze beperkingen en geleerde lessen, dragen we bij aan het beeld dat bij de crisisorganisatie geen 'supermensen' werken, maar dat we juist onze onvolmaaktheid willen gebruiken om beter te worden in wat we doen.

De komende beleidsperiode borgen we het proces van continu leren en verantwoorden:

- a) door ontwikkeling van een 'monitor presterend vermogen' op basis van de landelijke toetsingskaders en gericht op functionaris, team en systeem;
- b) door tenminste jaarlijks het systeem of delen daarvan steekproefsgewijs te testen;
- c) door intern maandelijks te monitoren op korte termijn-verbeterpunten voor de crisisorganisatie;
- d) door tenminste jaarlijks trends te analyseren en om te zetten naar een verantwoordingsrapportage en leer- en verbeterpunten voor langere termijn;
- e) door over verwachtingen, beperkingen en leerpunten van crisisbeheersing zo open mogelijk te communiceren.

4. Expertise in verbinding

In een snel veranderende omgeving is duidelijkheid over rol en positie erg belangrijk. De veiligheidsregio is in heel veel gevallen niet degene die hands-on het probleem kan oplossen. Waar we bij een brand of uitbraak van een infectieziekte nog wel de helpende hand kunnen bieden in het aanpakken van de oorzaak, is dat niet zo als het water stopt met stromen of het licht uitvalt. Dat roept de vraag op waar onze expertise, en daarmee onze rol zit, en welke allianties nodig zijn met de verschillende partijen.

In dit hoofdstuk staan de vragen centraal:

- Hoe willen wij expertise op het gebied van (fysieke en sociale) veiligheid & informatie opbouwen, vasthouden en/of ontsluiten?
- Hoe en in welke rol komen en blijven wij in verbinding met partners en maatschappij?

4.1 Rol en meerwaarde van crisisbeheersing

De kern van crisisbeheersing is monitoren, communiceren en coördineren. De kracht van de functionarissen die werken aan crisisbeheersing bij de veiligheidsregio zit niet primair in het oplossen van de oorzaken van een probleem, of het hebben van een allesomvattende kennis. De kracht zit in het kennen van onze omgeving, het kennen van ons netwerk, het bij elkaar brengen van partijen en het kunnen bereiken van burgers, bestuur en maatschappij, vanuit een basisexpertise op het gebied van veiligheid.

Goed omgevingsbeeld

Een belangrijke meerwaarde van de veiligheidsregio is onze informatiepositie. We hebben een scherp beeld van onze omgeving, qua risico's, qua partners, qua maatschappelijke en bestuurlijke beleving. Door de actualiteit snel te 'vangen' in een beeld, hoeven we minder terug te vallen op voorbereide en uitgeschreven scenario's.

Platformrol

De crisisbeheersing fungeert op de scheidslijn van voorbereiding en operatie en is zodoende bij uitstek in staat om proactief te reageren en partijen, informatie en ontwikkelingen te verbinden. Met andere woorden, we vervullen een platformrol. Partners moeten één aanspreekpunt vinden bij de veiligheidsregio wanneer er behoefte is om met een veiligheidsbril te kijken naar nieuwe (beleids)ontwikkelingen, mogelijke dreigingen, en complexe incidenten of crises. Het is niet altijd aan de veiligheidsregio om inhoudelijk antwoord te geven op vraagstukken. We moeten echter wel de weg kennen naar partijen die dat wel kunnen en een ingang hebben om hen te betrekken.

Vanuit onze kerntaak crisisbeheersing hebben we de expertise in huis om snel samenhangende teams van zelfstandige partners in te richten en die te ondersteunen. Deze kracht kan ook meer aan de voorkant ingezet worden, bij informatievoorziening of advisering rond complexe, veranderende risico's en dreigingen. Ook in de herstelfase zijn vaak veel partijen betrokken en is er behoefte aan

collectieve afweging en advies, en gezamenlijke uitvoering en communicatie. Hier kan de platform-functie van crisisbeheersing eveneens meerwaarde bieden.

In de praktijk moet deze rol vooral logisch zijn en gegund worden. Omdat elke crisis anders is en andere actoren en belangen kent, is één proces of rol hiervoor lastig uit te tekenen. We moeten de genoemde platformrol vooral in de praktijk toepassen en gaande de rit leren. Sociaal-maatschappelijke scenario's en klimaatadaptatie lenen zich hier uitstekend voor.

Intern verbonden: Veiligheid & gezondheid

Binnen de veiligheidsregio zijn veiligheid en gezondheid organisatorisch verbonden; we delen gebouwen, ICT en andere facilitaire diensten. Op inhoudelijke verbinding is echter nog te winnen. We beginnen met gezamenlijke voorbereiding van de crisisorganisaties van veiligheid en gezondheid.

De komende beleidsperiode verduidelijken we de rol en meerwaarde van crisisbeheersing en scherpen deze aan:

- a) door te investeren in een goed en actueel omgevingsbeeld, zowel organisatie-breed als vanuit crisisbeheersing;
- b) door samen met de risicobeheersing van de brandweer te verkennen of en hoe wij op basis van onze kern-expertise een platformrol kunnen invullen voor bestuur, gemeenten en partners op het gebied van veiligheid;
- c) door samen met GHOR, GGD en de Gemeentelijke Crisisorganisatie te onderzoeken hoe we de (voorbereiding op) de crisisorganisaties voor gezondheid en veiligheid verder kunnen verbinden.

4.2 Verbinding met partners

De crisisbeheersing ontwikkelt zich steeds meer naar een netwerkorganisatie. De nadruk verschuift van kennis (op inhoud) naar kennis, en van harde afspraken, convenanten en protocollen naar relatiebeheer.

Dichter bij gemeenten

Ons collectieve belang is de veiligheid en gezondheid van de burger. Toch bestaat er door de organisatievorm en wettelijke context van de veiligheidsregio een afstand tot onze gemeenten. Deze afstand, de onzichtbaarheid, en de prioritering op regionale schaal maken het lastig alle lagen van het openbaar bestuur adequaat te informeren over wat we doen en nut en noodzaak daarvan. De laatste jaren heeft de nadruk gelegen op ontwikkeling van de gemeentelijke crisisorganisatie als operationele entiteit. Een brede dialoog met ambtenaren en bestuursadviseurs over inhoudelijke veiligheidsvraagstukken is echter wezenlijk voor een goede verbinding op de volle breedte van het thema crisisbeheersing. VRLN zal crisisbeheersing dichter bij de gemeenten brengen door meer verbinding te maken met de Gemeentelijke Crisisorganisatie (Oranje Kolom) en de veiligheidsambtenaren. Dat geldt voor de brede ontwikkeling van crisisbeheersing (zoals informatie gestuurd wer-

ken en flexibel opschalen), maar zeker ook voor het thema sociaal-maatschappelijke scenario's (zoals onrust, verwarde personen, extreem geweld).

Samen met Zuid-Limburg

Samenwerking tussen de beide veiligheidsregio's in Limburg is logisch en nodig. We delen onder andere een meldkamer, een politieorganisatie, een waterschap, een Maas, twee landsgrenzen en zo'n 80% van de werkwijzen met betrekking tot crisisbeheersing. Deze samenwerkingsschaal helpt om een goede betrouwbare partner te zijn. Uitdagingen liggen in fysieke afstanden en verschil in operationele en bestuurlijke inzichten. De komende beleidsperiode gaan we verdergaande samenwerking aan met VRZL bij de voorbereiding op crisisbeheersing en vullen we delen van de crisisorganisatie samen in.

Platform voor oude en nieuwe partners

De politie is een van de belangrijkste partners van de veiligheidsregio. Doordat directie en bestuur van de veiligheidsregio en een politie-eenheid niet meer op gelijke schaal georganiseerd zijn, wordt afstemming 'op ooghoogte' lastiger. Samen met VRZL bouwen we hulpstructuren en relaties op om te zoeken naar gezamenlijke belangen, informatiepositie en rolverdeling bij relatief nieuwe crisistypes als digitale verstoring of sociaal maatschappelijke scenario's.

Samenwerking met vitale crisispartners is geborgd in convenanten en planvorming. De veiligheidsregio vindt het belangrijk dat functionarissen elkaar kennen. Samen met VRZL borgen we deze netwerken steviger, door structureel veiligheidsinformatie uit te wisselen en meer netwerkbijeenkomsten te organiseren op verschillende niveaus.

Samenwerking met nieuwe of incidentele partners wordt een van de belangrijkste competenties van de veiligheidsregio. In onze wereld dienen nieuwe (vaak bovenregionale) crisistypes zich steeds sneller aan. Ook het aantal relevante stakeholders per incident stijgt. We ontwikkelen 'actie-intelligentie' voor (acute) samenwerking, vanuit een gedegen analyse van taken en bevoegdheden.

Samenwerking met burgers

Samenwerking met de zelfredzame burger lijkt de 'heilige graal' van crisisbeheersing. De overheid kan niet alles en is niet overal, dus bedienen we de burgers met een reëel beeld over wat de overheid wel en niet doet. Acties zijn erop gericht de burger in staat te stellen zelf keuzes te maken. Het verzorgen van goede en begrijpelijke veiligheidsinformatie en handelingsperspectieven is onze klus. De veiligheidsregio kan achterhalen wie niet voor zichzelf kan zorgen en treft hier maatregelen voor. De burger is mondig en zoekt informatie die past bij het eigen wereldbeeld. Als veiligheidsregio ontwikkelen we een positie als "preferred supplier" van veiligheid gerelateerde informatie. Strategische keuzes in de samenwerking met andere overheidsorganisaties, (sociale) media of andere platforms of "influencers" vergroot het bereik en geloofwaardigheid van de boodschap.

Samenwerking bovenregionaal & internationaal

Samenwerking met andere veiligheidsregio's, buitenland en de landelijke crisisorganisatie vindt plaats in verschillende landelijke werkgroepen en commissies. Het is voor VRLN belangrijk om in

alle fases van de crisisbeheersing in verbinding te zijn met initiatieven en ontwikkelingen in aangrenzende gebieden. Onze functionarissen ontwikkelen een relevant netwerk op hun eigen proces en kennen en spreken hun counterparts in de buurregio's en bij het Landelijk Operationeel Coördinatiecentrum (LOCC). Daarnaast organiseren we jaarlijks bovenregionaal (binnen Nederland) en internationaal (met Duitsland en België) gezamenlijke kennisevents (training, oefening, symposium).

De komende beleidsperiode vergroten we de verbinding met onze partners:

- a) door de ontwikkeling van de crisisbeheersing (zoals informatie gestuurd werken en flexibel opschalen) en de samenwerking aan sociaal-maatschappelijke scenario's (zoals onrust, verwarde personen, extreem geweld) in nauwe samenwerking met de Gemeentelijke Crisisorganisatie (Oranje Kolom) en de veiligheidsambtenaren vorm te geven;
- b) door verdergaande samenwerking aan te gaan met de Veiligheidsregio Zuid-Limburg bij de voorbereiding op crisisbeheersing en in toenemende mate delen van de crisisorganisatie samen in te vullen;
- c) door met nieuwe of incidentele partners (acute) samenwerking te zoeken vanuit een gegede analyse van taken en bevoegdheden;
- d) door voor de burger de 'preferred supplier' te worden van veiligheid gerelateerde informatie en daartoe strategische keuzes te maken in de samenwerking met andere overheidsorganisaties, (sociale) media of andere platforms of "influencers";
- e) door onze functionarissen een relevant netwerk te laten opbouwen op hun eigen proces en met hun counterparts in de buurregio's en bij het LOCC, alsmede jaarlijks bovenregionaal en internationaal gezamenlijke kennisevents te organiseren.

5. Specifieke beleidsdoelen

Voor zover beleidsdoelen van Geneeskundige Hulpverlening in de Regio (GHOR), de Gemeentelijke Crisisorganisatie (Oranje Kolom) en Gemeenschappelijke Meldkamer (GMK) niet te verbinden zijn aan één van de voornoemde doelen voor crisisbeheersing, zijn ze in onderstaande paragrafen expliciet benoemd.

5.1 Geneeskundige Hulpverlening in de Regio

De GHOR vertegenwoordigt de geneeskundige keten tijdens rampen en crisis en maakt waar nodig operationele keuzes. Om dit te kunnen doen worden risico's en relevante ontwikkelingen in beeld gebracht en worden ketenpartners en overheid geadviseerd over de best mogelijke voorbereiding. Naast de eerder genoemde generieke thema's op het gebied van crisisbeheersing zal de GHOR haar aandacht richten op de volgende thema's.

Verbeteren informatiepositie

De GHOR gaat in een vroeg stadium relevante risico-informatie duiden en delen met openbaar bestuur en geneeskundige keten zodat men, ook voordat er sprake is van een ramp of crisis, kan acteren op basis van deze informatie.

Samenwerken met keten- en veiligheidspartners

Op basis van actuele risico's worden de voorbereiding van de geneeskundige keten en die van de partners uit het veiligheidsdomein op elkaar afgestemd. De GHOR kijkt met een publieke bril naar ontwikkelingen in het zorglandschap en neemt hierin een proactieve en risicogerichte adviesrol in.

Landelijk beleid en wetgeving doorvertalen

De GHOR denkt en adviseert mee bij landelijke wetgeving en beleidsontwikkelingen en maakt een vertaalslag naar de dagelijkse realiteit van de geneeskundige partners.

5.2 Gemeentelijke Crisisorganisatie (Oranje Kolom)

De afgelopen jaren heeft er landelijk binnen bevolkingszorg een aantal belangrijke ontwikkelingen plaatsgevonden. Zo is er een nieuwe visie op bevolkingszorg vastgesteld. Ook binnen de beide Limburgse veiligheidsregio's is er, binnen de projecten GROOT en GROOTER, gewerkt aan landelijke kwalificatieprofielen, opleidingskaders en examens voor bevolkingszorg. Omdat er landelijk steeds hogere eisen worden gesteld aan bevolkingszorg en de wereld van de crisisbeheersing enorm in beweging is, zijn door de veiligheidsregio's, verenigd in het landelijk overleg coördinatoren bevolkingszorg, drie nieuwe landelijke ambities gesteld op het gebied van vakbekwaam worden en vakbekwaam blijven.

Actualisatie en doorontwikkeling van de bestaande producten vakbekwaamheid bevolkingszorg

De afgelopen perioden zijn inmiddels (nagenoeg) alle vakbekwaamheidsproducten geactualiseerd aan de hand van de Visie Bevolkingszorg op Orde 2.0, de processen uit het Referentiekader Regionaal Crisisplan 2016 en de gezamenlijke praktijkervaringen. Kennis die is opgedaan, is geborgd in de kwalificatiedossiers van de verschillende functies. Op verzoek van de veiligheidsregio's kunnen nog steeds nieuwe producten worden ontwikkeld.

Veiligheidsregio's faciliteren bij het vakbekwaam blijven van bevolkingszorgfunctionarissen

Samen met de veiligheidsregio's zal worden geïnventariseerd waar de gezamenlijke ambities liggen met betrekking tot vakbekwaam blijven en welke producten we gezamenlijk kunnen ontwikkelen en/of uitvoeren.

Bevolkingszorg als betrouwbare partner binnen de crisisbeheersing

Afgelopen vier jaar was de focus van bevolkingszorg en crisiscommunicatie als kolom vooral naar binnen gericht. Het is nu goed om ook (meer) aandacht te hebben voor externe partners. Dan gaat het vooral om het uitdragen van wat men van bevolkingszorg kan verwachten, maar ook om te kijken wat partners voor bevolkingszorg kunnen betekenen.

De beide Limburgse veiligheidsregio's werken nauw samen om bovenstaande ambities in de beleidsperiode 2020-2023 te realiseren. Samen ontwikkelen wij een toekomstbestendige crisisorganisatie Bevolkingszorg die aansluit op de nieuwe multidisciplinaire hoofdstructuur (conform het nieuwe crisisplan). Waar mogelijk uniformeren we de Bevolkingszorg, zodat uitwisselbaarheid tussen beide veiligheidsregio's mogelijk is.

5.3 Gemeenschappelijke Meldkamer

De meldkamer is ontegenzeggelijk het centrum waar de operationele multidisciplinaire samenwerking start. Dit moet niet pas starten als iemand opschaalt, maar al in de dagelijkse praktijk vorm en inhoud krijgen. In de afgelopen periode is gestart met calamiteitencoördinatoren (CaCo) 'boven de sterkte', om zowel de multidisciplinaire coördinatie tijdens als de multidisciplinaire voorbereiding op de meldkamer beter te borgen. De eerste stappen daarin zijn gezet, maar er is nog een wereld te winnen in dit complexe domein.

Landelijke Meldkamer Samenwerking

Vanaf 2020 wordt het beheer (gezamenlijke techniek, netwerken en inboedel) van de gemeenschappelijke meldkamer overgedragen aan de landelijke beheerorganisatie bij de politie, de Landelijke Meldkamer Samenwerking (LMS). Zowel mono- als multidisciplinair vraagt dat aandacht voor inrichting van de 'vraagarticulatie', de weg naar het loket voor wijzigingen. Dat geldt voor zowel het regionale loket richting beheer, als voor vertegenwoordiging in de landelijke meldkamernetwerken.

Governance meldkamer

Tot op heden beschikt de meldkamer over een Kwartiermaker vanuit de Landelijke Meldkamer Samenwerking. In de komende beleidsperiode wordt de Governance van de Gemeenschappelijke Meldkamer verder doorontwikkeld en zal deze een meer structureel karakter krijgen. Binnen deze structuur zal -naast de aansturing van politie, ambulancediensten en brandweer- ook de aansturing van multidisciplinaire processen en crisisbeheersing verbeteren. De lijn naar de calamiteitencoördinatoren wordt op een heldere en eenduidige wijze geborgd.

Harmonisatie multidisciplinaire voorbereiding

Multidisciplinaire afspraken en werkwijzen binnen de meldkamer kunnen (ook straks) nog verschillen voor beide veiligheidsregio's en met de implementatie per kolom wordt nog verschillend omgegaan. De komende periode wordt een gezamenlijke oplossing voor documentenbeheer geïmplementeerd. Met ondersteuning van de CaCo's, de meldkamerdisciplines en de afdelingen crisisbeheersing van beide veiligheidsregio's worden de komende periode de werkinstructies, training, gezamenlijk oefenen en leerprocessen geharmoniseerd.

Meldkamer als informatieknooppunt

We ontwikkelen de meldkamer door van een reactief meldpunt – waarbij geacteerd wordt op basis van (telefonische) meldingen – naar een proactief informatieknooppunt waar geacteerd wordt op basis van een actueel risico- en omgevingsbeeld. Dat vraagt een actieve rol van de meldkamer in de informatievergaring en -ontsluiting en de bereidheid om informatie actief te delen tussen de verschillende disciplines. Juist in deze rol komt de meerwaarde van de CaCo tot zijn recht, zowel in de koude als warme fase, als verbindende schakel op de meldkamer. In de komende periode gaan we de CaCo's op deze rol meer ondersteunen met tools om een gedragen actueel basisbeeld op de meldkamer te realiseren.

Afkortingen

CaCo	Calamiteitencoördinator
GGD	Gemeenschappelijke Gezondheidsdienst
GHOR	Geneeskundige Hulpverleningsorganisatie in de Regio
GMK	Gemeenschappelijke Meldkamer
IVP	Integraal Veiligheidsplan
LCMS	Landelijk Crisismanagement Systeem
LEO	Limburgs evenementenorgaan
LMS	Landelijke Meldkamer Samenwerking
LOCC	Landelijk Operationeel Coördinatiecentrum
MOTO	Multidisciplinair Opleiden, Trainen en Oefenen
ROL	Regionaal Operationeel Leider
RTIC	Real-Time Intelligence Center (politie)
VIC	Veiligheidsinformatiecentrum
VRLN	Veiligheidsregio Limburg-Noord